

har i min Forelæggelsestale udtrykkelig sagt, at den argentinske og kanadiske Hvedemelspris var undergaaet de samme Ændringer, saaledes at det kanadiske og argentinske Hvedemel holdes efter deres Kvalitet i den samme Pris som det nordamerikanske.

Anden Næstformand (*Alfred Christensen*): Det 3die Medlem for Hovedstaden har Ordet for en kort Bemærkning.

Pitzner: Den højtærede Minister sagde, at han havde regnet med, at det var et større Slag, der her skulde føres fra Oppositionspartiernes Side (Afbrydelse af *Ministeren*). Nej, det var vi ganske klare paa, at det kunde vi ikke. (Latter). Vent nu med at le, det kan være, at de Herrer ikke ler næste Gang. Det var nemlig umuligt nu at føre denne Sag tilbage. Man kunde ikke redressere den Fejl, der var begaaet. Hvorledes skulde man have faaet saa og saa mange Sække Mel tilbage fra dem, der laa inde med dem? Det var navnlig ugørligt og ogsaa meningsløst, fordi vi skal hen til — ikke op til, som der blev sagt fra Ministerens Side —, men hen til en anden Pris end den, vi før havde. Naar Ministeren var glad for, at jeg i og for sig var enig i, at vi gaar op med Melprisen nu, har jeg kun gjort det ud fra det foreliggende Faktum, at vi skal op paa en højere Pris fra 1. Oktober. Jeg syntes da, at der ikke var saa meget galt i, at vi et Par Maaneder før fik nogle flere Penge til Statskassen. Det Parti, jeg tilhører, har ikke i og for sig noget mod indirekte Beskatning, selv om vi ikke ønsker indirekte Beskatning paa Mel, selv ikke paa Hvedemel, i alt Fald ikke i den Grad som her. Men for mig personlig har det været højest interessant at se, at Regeringspartierne i dette Tilfælde gik med til en meget høj indirekte Beskatning. Ministeren sagde, at det var Bagerne, eventuelt Møllerne, der havde udleveret meget Mel den 1. August om Morgenen, og det var det bedste Bevis for, at der var hamstret. Nej, det er blot et Bevis for, at Bagerne var ganske tørre for Mel. De havde før den 1. August kun kunnet faa paa Kort, og den Bager, der ellers er vant til at tage 25 Sække eller 10 Sække Mel, havde maattet nøjes med at tage een eller to paa Kort. Men i det Øjeblik, han kunde tage sit sædvanlige Kvantum hjem, gjorde han det, og der laa ikke nogen Hamstring deri.

Den højtærede Minister omtalte, at Dampmøllernes Fortjeneste har været ganske god. Ja, det Regnestykke, de har sat op for Ernæringsraadet har vist været meget godt. Jeg tror ikke, de har tabt Penge, og jeg har heller ikke hørt nogen Beklagelse over noget Tab, som de skulde have lidt i den Anledning. Den ærede Minister sagde, at der maatte være Ligevægt i Forholdet mellem amerikansk og dansk Mel. Men det bliver der netop ikke. Naar vi sætter det danske Mel op fra 44 Kr. til 60 Kr., medens det amerikanske Mel, vi har eller kan vente at faa, ikke sættes op, ændres Forholdet netop i modsat Retning af, hvad Ministeren vilde have. Vi har noget, der hedder Normalavance paa amerikansk Mel, og den overordentlige Kommission har ogsaa skrevet, at den gik ud fra, at den maatte bibeholdes. Det er da galt, hvad Ministeren sagde. Og naar Ministeren udtaler, at den udenlandske Hvedepris alene var Aarsagen til, at Melprisen blev sat op til 60 Kr., tror jeg Ministeren paa hans Ord; men hans Fejl ligger netop deri; thi Ministeren maatte dog have vidst, at dansk Hvede kom op i højere Priser og skulde udregnes til højere Priser. Det alene havde været nok til at gaa højere op, vi behøvede ikke den høje amerikanske Hvedemelspris, der kun var i Luften og pr. Telegram og ikke havde virket paa en eneste Sæk her til Landet.

Indenrigsministeren (*Rode*): Det ærede Medlem (Pitzner) sagde til en Begyndelse, at jeg havde udtalt, at jeg havde ventet et større Angreb her. Det ærede Medlem maa have overhørt, at jeg udtrykkelig sagde ham Tak, fordi han havde bekræftet Rigtigheden af, hvad jeg aabnede Debatten med at erklære, at Indstillingen aldeles ikke var at forstaa som nogen Indledning til en større Kamp. Jeg har derimod set, at der er andre, som havde ventet det, og de er maaske blevet skuffet. Naar det ærede Medlem nu meget frimodig siger, at Grunden til, at der ikke er kommet nogen Kamp, er den, at det vidste man ikke kunde lade sig gøre, saa er dette jo et Udslag af, at det ærede Medlem er saa ærlig, som han selv for lidt siden tilkendegav. Derefter syntes det ærede Medlem ganske vist at faa Lyst til et Udslag i en anden Retning, idet han sagde, at Grunden til, at man ikke vilde tage et større Slag, var den, at Fejlen ikke kunde redresseres. Men ikke saa snart har det ærede Medlem sagt dette, før atter hans